

EKONOMİK MÜCADELEDEN SİYASİ MÜCADELEYE: AKİF YILMAZ

Aydınlık Gazetesi, 26 Ağustos 2017

Yıldırım Koç

Akif Yılmaz, Menderes hayranlığından bilimsel sosyalizme geçişini ve siyasi mücadelesini şöyle anlatıyor:

“O günlerde sınıf duyarlılığım vardı; ama siyasi bilincim henüz oluşmamıştı. 1968’in sonlarında CHP’de politika yaptım. 1969’da Ecevit hayranlığıyla başladı ilk olarak siyasete ilgim. 1970’li yıllarda CHP’ye üye oldum. O sene mahalle delegesi seçimlerinde eski üyeleri enterne ettik. Ve 10 delege seçimini de aldık. Eyüp İşçi Komisyonu kuruldu, orada görev aldık. 10 yılımız CHP’de geçti.

“15-16 Haziran olaylarından sonraki bilinçlenmeyle birlikte araştırmalarımın sonunda cezaevindeki bir arkadaşım, Kurtuluşçu bir lise öğretmeniyle tanıştırdı bizi. Bu kişi hapisten çıkınca bizi buldu ve Hıdır Hokka, İsrail Tekke ve bana temel eserleri okuttu. Marksist temel klasikleri öğretti. Sosyalizmin Alfabetesi diye mesela; 4’ümüze birer kitap veriyordu. Anlamadığımız yerlerin altını çiziyorduk, okuyorduk ve birbirimizle tartışıyorduk.

“Anlamadığımız noktaları tartışa tartışa 3 yıl sürdü bu eğitim süreci. Vesselam bu arada vida fabrikası kapandıktan sonra belediyeye geçtim. Bizi maceraya sevk etmeye niyetlenince, ben fren koydum, yolları ayırdık.

“Bu birikimler sonucu 1978 Haziran aylarında 4-5 senedir de takip ettiğimiz Türkiye İşçi Köylü Partisi’ne geçtim. En son Genel Başkan Doğu Perinçek ile de görüştük ve tartıştık. 6-6,5 saat konuştuk ve katıldık, Aydınlıkçı denilen gruba.

SOSYALİST PARTİ KURUCUSU AKİF YILMAZ

“2-3 ay sonra Eyüp ilçe yönetimine seçildim. 12 Eylül darbesi oldu tutuklandım. 2,5 yıl yargılandım ve beraat ettim. 12 Eylül sonrası 1986’da Sosyalist Parti kurulur mu tartışması başladı. Doğu Perinçek ve bizler sık sık toplandık. 1988 1 Şubat’ında partiyi kurma kararını aldık. Ben de Sosyalist Parti’nin 70 kurucusundan biri oldum. İçişleri Bakanlığı’nda dilekçe kabul edilince kurulmuş oluyordu zaten. İlk genel bakan Ferit İlsever başkanlığında kurucu üyeler olarak Anıtkabir’e gittik.

“Sosyalist Parti’de merkez yönetiminde ve il- ilçe yönetimlerinde işçi ağırlığı vardı. Ben de 30 kişilik merkez komitesine seçilen işçi önderlerinden biriydim. Bir ay sonra Ankara, İzmir, Adana ve İstanbul’un atamalarını yaptık.

“İstanbul’da 13 kişilik yönetimi atadık. Yönetim, kendi içinden başkanını seçsin, dendi. Ben de o 13 kişinin içerisindeyim. Yönetimde işçiler çoğunluklukta. 13 kişi içinde tersane, darphane işçileri var. Hıdır var, ben varım. İl başkanlığına 4 aday çıktı. Adaylardan biri Atilla Aytemur, arkeolog. Ben ve İsmet Öğütücü de adaydık. İsmet benim adıma çekildi. Hıdır, zor ikna oldu 1 hafta uğraştırdı beni.

İSTANBUL İL BAŞKANI AKİF YILMAZ

“Atilla ile ben başbaşa kaldık ve 11 oyla ben İstanbul il başkanı seçildim. Bir dönem İstanbul il başkanlığı yaptım. İl başkanlığını sonra Mustafa Birçek diye bir arkadaşına devrettim; onun yönetiminde de görev aldım. Turan Özlü yönetimi döneminde de görev yaptım. Daha sonra kendi irademle ‘alt örgütlere indirelim bu tecrübeleri’ diye önerdim; ilçe yönetimlerine bu birikim aktarılсын diye. Tayfun Tabakoğlu Kartal ilçe başkanı oldu ve ben Bayrampaşa ilçe başkanı oldum.

Sosyalist parti kapanınca İşçi Partisi’ni devreye soktuk. 4 dönem MKYK, 3 dönem de disiplin kurulu üyeliklerinde bulundum. Görev ve sorumluluklarım beni daha da olgunlaştırdı. Siyasi ve ideolojik eksikliklerimi tamamladı. Siyasette aktif olarak 1971’de ilk delege seçilmiştim, son olarak da 2008’e kadar devam etti. Şimdi Vatan Partisi’nde Kuzey Ege’de üye olarak köylerde çalışıyorum.”